

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo** in **petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krome. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravništvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Rusko pismo.

I.

Odesa, 25. (12.) januarja 1906.

Krvavo leto 1905. je odšlo v večnost. Vse leto je hodil ruski narod v krvi. Tisoče in tisoče življenj je prenehalo biti prošlo leto v krvavem objetu krute usode. S krvjo ruskega naroda so napojena polja Mandžurije, Ljaočuna in Koreje; ulice Peterburga, Moskve, Varšave, Odeše, Tiflisa, Tomška in brezštevilnih drugih mest diše po krvi; vode Tihega, Črnega in Baltičkega morja so zmešane s krvjo ruskega mornarja; krvi se je nasesala vsa prostrana step od Finskih gor do Ararata, od Karpatov do Kamčatke. V Peterburgu, v stolici Petra Velikega je bil začetek te krvave tragedije, a v Moskvi Ivana Groznega njen konec. Le enkrat v vsem preteklem letu je „Rus svjataja“ svobodno vzdihnila, dne 18. (31.) oktobra, ko je bil razglašen carjev manifest o svobodi. No, ta minutni svobodni vzdih je moral narod težko poplačati. Črna, neumna družal se je dvignila in prišla, kličana od policije, umazane birokracije in svojih temnih brlogov in začeli so se slavnoznani, divji poboji židov in omikancev. Ta orgija je trajala nad 14 dni; za njo je pa zavladala s vso svojo silo reakcija-narodnjaštvo, ki je hotelo popolnoma uničiti in zatreti vso poznano svobodo, katero si je priboril ruski delavski narod s potoki krvi.

Še parkrat je poskušil priprosti narod vreči s pleč težko, neznošno breme, katero mu je naložila goljufiva, latinska vlada v svojo korist. Tega je priča vstaja mornarjev v Kronštatu in Sebastopolu, vojaštvo v Manžuriji, Kijevu in v Vladivostoku, najbolj pa

poslednji decemberski punt v Moskvi. No, ničesar ni pomagalo, narod je onemogel in utihnil na nekaj časa, a kaj bo v prihodnosti, kdo ve?

Skoro nad vso Rusijo je proglašeno vojno stanje. Vsi količkaj svobodljubni časniki so zaplenjeni, a uredniki posajeni v ječo. Vse ječe so polne „političnih prestopnikov“, a ta čas je v Rusiji vsak, ki ne odobrava postopanja vlade, politični hudodelnik.

Vstaja Letov, Estoncev in Litovcev v pribaltiških krajih je skoraj popolnoma podavljena z nenavadno surovostjo. Vstasi se klanjajo ponižno gospod in oddajajo orožje in svoje glavarje v roke vojaštva, bolj nezadovoljni pa se skrivajo po prostranih gozdovih in napadajo pošamezne vojaške oddelke in razbijajo občinske pisarne in državne žganjarije ter odnašajo s seboj denar za prodano pijačo. Skoraj ne mine noč, da ne bi razdrli kjerkoli kakšnega železniškega mostu ali ne razrahljali železniškega tira, vsled česar se gode mnogoštevilne nesreče z vlaki.

Poljske se je tudi umirno, le tuintam ubijajo še izza ogla kakšnega policijskega stražnika; in to je vse. No, nekje v globočini vre. Neuvčno so ustrelili v Varšavi enajst anarhistov-komunistov (deset židov, en Poljak), ki so delali bombe za bodočo vstajo.

V Sibiriji so se spuntali vojaki-rezervisti, ki so bili na vojni, pa jih še dozdej ne pustijo domov. Najhujše reči se pa gode na Kavkazu. Komaj pogazi vlada z orožjem v rokah vstajo v enem kraju, že se začno gibati in puntati v par med seboj popolnoma oddaljenih krajih. Komaj so potlačili vstajo v Novorosijsku, začela se je v

Sočah in v Batumu, potem v Tiflisu, nato v Kutaisu in v Suši, ravnokar pa je prinesla brzobjavka vest, da so Armenci v Elizabetpoljski guberniji pofomili pobratimsko prisego, ki so jo dali Tatarom s tem, da so napadli dve tatarski vasi, zažgali jih, a vse prebivalce pomorili. In zdaj divja že četrti dan strašno klanje med Tatari in Armenci in vojaška sila je brez vsake moči in ne more narediti miru med njimi. Iz Tiflisa so poslani pešci, topničarji in kazaki na pomoč elizabetpoljski posadki.

Pod senco bajonetov in pušk se vrši predvolitveno gibanje po vsej Rusiji. Povsodi delujejo komisije, ki prijemajo od državljanov zapiske za pravico, voliti poslanca v „gosudarstveno duma“. No, zapisuje se jih prav malo in to največ zato, ker ni merodajnih ljudi, ki bi raztolmačili narodu, kako velike važnosti da so ravno te polsvobodne volitve za bodočnost vsega tlačnega ruskega naroda.

Razne politične stranke v Rusiji njih imen je že legija in se vedno se porajajo nove, ko gobe po dežju ali spe, ali so pritisnene v kot od ruske policijske vlade, ali pa še same prav ne vedo, kaj da naj počno in zakaj da so na svetu. Le ena, dve stranki delati svoje delo, ker jim vlada radi njih dobre volje in svete duše ne gleda na prste, to sta: „zveza 17. okt.“ s „trgovsko - obrtniško partijo“ in „stranka pravega reda“ (partija pravovogo porjadka). Te stranke bodo sestavljale v „gosudarstveni dumi“ nekak „center“ in morejo, ker so se zedinile na volitveni boj, pripeljati v parlament precej svojih mož.

Še ena, bolj leva — liberalna

stranka se more nadejati pri bodočih volitvah na precejšen uspeh. Ime ji je: „konstitucijono-demokratska partija“ in ravno te dni je bil v Peterburgu shod, na katerem so bili iz vse Rusije zaupni možje te stranke zbrani. Sklenili so, da se udeleži stranka volitve v državni zbor in da se pripravi na predvolitveni boj z drugimi strankami. Da bi jo pa narod bolj razumil, preimenovala se je v „stranko narodne svobode“. O politični izpovedi in smeri teh in mogoče še par drugih strank povem v enem prihodnjih pisem.

Naročnikom „Domovine“ prilagamo danes po 1 številko „Slovenskih pravic“ z željo, da med našimi somišljeniki, ki niso v stanu si naročiti „Domovine“, nabirajo naročnike za novi cenilist, ki zastopa kmečke in delavske koristi.

Uredništvo „Domovine“.

Svetovno-politični pregled.

— V državnem zboru se je pričelo prvo čitanje rekrutnega zakona. Govorila sta češki agrarec Prašek in grof Sternberg. Sternberg je ljuto napadal barona Gautscha radi njegovega zeta in ministra Golnechowskega radi njegove zunanje politike. — „Slovenska zveza“ ni dovolila posl. vitezu Vukoviću, da bi vložil v zadevi carinske vojne s Srbijo nujni predlog v drž. zboru. Vuković bo sedaj v tej zadevi interpeliral vlado. Na to interpelacijo bo ministrski predsednik baron Gautsch takoj odgovoril. — Vlada je odtegnila

LISTEK.

Blagor v vrtu cvetočih breskev.

Čudna povest.

Češki napisal Julius Zeyer.

(Dalje.)

Pozabil sem na prizadeto mi žanetev in prijel roko, ki je bila mehka kakor perje tega pava, čez katerega pravkar zabavljala devojka. Hipoma se je dvignila neka tajnostna moč od tal, in stal sem na devojkini strani pod cvetočimi peonijami. Naslikani horizont se je pričel poglobljati in bilo mi je, kakor da padam v propast. Vrtele se mi je v glavi. Slišal sem peti pičice, in voda v jezeru se je razvalovila. Vse je dihalo resnično življenje. Devojk me je vedla v palačo in mi med potom povedala, da se imenuje Laohyn. Ne vem, zakaj mi je to povedala takoj; nisem je vprašal. Laohyn mi je takoj prepevala najkrasnejše pesmi ter igrala pri tem na lutnjo, ki jo zdaj ti imenuješ svoje

imetje. Nato me je vprašala, če bi ne hotel ostati pri nji. Čutil sem, da je prišel čas maščevanja za zasmeh, ki sem ga bil deležen za svoje stihe, in torej odgovoril, da bi ostal več časa, če mi zajamči boljšo zabavo, kakor so bile te pesmi, katere sem pravkar slišal. Zardela je jeze, nato pa se je spustila v odkritosrčen smeh. „Boljšo zabavo imaš dobiti, neuljudnež“, je rekla. Peljala me je v sosedno sobo, odprla okno in rekla, naj pristopim. Tedaj sem kriknil presenečenja, katerega več nisem skrival. S tega okna sem videl celi svet, ležeč pred menoj nalik zemljevidu. Videl nisem samo pokrajino, ampak tudi notranjost mest, hiš, in kar je bilo najzabavnejše, notranjost ljudij. Slišal sem, kaj govorijo, in zajedno videl, kaj mislijo. Dolgo nisem niti mogel gledati, kajti v glavi se mi je vrtele.

„No, ali ostaneš?“ je vprašala Laochin.

„Na veke sem tvoj!“ sem vzkliknil.

„Dobro!“ se je radovala in nato pristavila: „Toda moram te svariti. Če gledaš s tega okna, si neviden za celi

svet, toda le dotlej, dokler z nikomur ne spregovoriš s svojega vzvišenega stališča. Samo eden vzklík, ki bi veljal mimo idočemu, in tvoj sen je dosanjan. Potem bi bila drug za drugega izgubljenja za vedno.“

Zahvaljeval sem se usodi, da morem biti srečen pod tako lahkimi pogoji. Takoj sva slavila svatbo, in za tri dni sva se imela resnično rada. Brez hrepenečega vzdihla se ne morem spominjati tedanjega življenja; teklo mi je kakor sen, poln prijetnih fantomov. Kako dolgo sem živel v bajevni deželi na strani krasne Laohyn, ne morem določiti, ker nisem mislil na to, da bi štel dni, kar bi sicer tudi ne bilo baš lahko, kajti pravzaprav je bil neprestano dan. Solnce tam ni nikdar zahajalo. Moralo pa je to biti več nego leto, kajti Laohyn mi je porodila tebe, in začel si se že skoro razumno ozirati po svoji okolici, ko me je usodni slučaj, ali boljše rečeno moja lastna norost naenkrat ropala moje sreče.

Moram ti povedati, da sem se pričel smatrati za velikega filozofa.

Zroč s svojega začaranega okna na ljudski svet, sem se zdel samemu sebi neizmerno vzvišen. S preziranjem sem zrl na to pehanje, to beganje, to neprestano pretvarjanje in laži človeške družbe. Zdelo se mi je, da sem, kakor se pravi, iz čisto drugega testa. Pozabljal sem, kako lahko se mi je bilo varovati vsega tega, ko v pozemeljskem svetu nisem imel lastnega interesa in ko moj lastni jaz ni prišel v nikako dotiko in razmerje z ostalimi ljudmi. Moja domišljavost se je kaznovala. Neprestano sem se smejal nečimurnosti drugih, in moja lastna nečimurnost me je privedla k padcu. Nekoč namreč, ko sem gledal z okna in peštoval tebe, mi je prišlo na misel, da bi te pokazal ulici, v kateri sem živel. Tu zagledam baš pred najino hišo mlado devojko, pogovarjajočo se z mladim možem. Pogajal se je za njeno naklonjenost. Videl sem, kako ji je poskakovalo srce v triumfujoči radosti, in zajedno slišal, kako se je hlinila hladno.

(Dalje prihodnjič.)

svojo zakonsko predlogo o italijanski pravni fakulteti v Roveretu.

— **Ogrski dogodki.** Vesele vesti prihajajo iz naše druge državne polovice. Poročajo, da je Košutova koalicijska sprejela cesarjeve pogoje. Nadejati se je, da torej konečno pride do drugačnega toka avstro-ogrške politike. Zatrjuje se, da postane ministrski predsednik Koloman Szell, minister a latere grof Aladar Zichy, trgovinski minister pa Fran Kossuth.

— **Sestanek na Reki.** Določen je dan za sestanek voditeljev ogrske koalicije s hrvatskimi, dalmatinskimi in srbskimi poslanci. Sostanek se vrši dne 17. in 18. februarja t. l.

— **Spor med Srbijo in Avstrijo.** Srbija je poslala Avstriji noto, v kateri povdarja, da se ji prepoved uvoza prašičev ne vidi upravičena. Vsekako pa odločno protestira, da se je prepovedal tudi uvoz zaklanih živali in v led vložnega mesa.

— **Srbska skupščina** se je včeraj sešla. V prvi seji sta bila prebrana dva kraljeva ukaza, s katerima se vlada pooblašča, v skupščini predlagati zakonsko osnovo o trgovinskih pogodbah z Nemčijo in Črno goro.

— **Med bolgarskimi trgovci** se je bilo začelo veliko gibanje, da se uprizori in izvede splošen bojkot avstrijskih industrijalnih izdelkov.

— **Danski kralj Kristijan** je danes popoldne ob 3. uri 40 minut po kratki bolezni umrl. Kristijan IX. kralj Danske je bil najstarejši vladar v Evropi. Rojen je bil dne 8. aprila 1818. na gradu Gottorp pri Šlezviku, kakor četrti sin vojvode Friderika Viljema Pavla Leopolda Šlezvik-Holstein-Sonderburg-Glücksburškega. Po smrti očeta († 1831) je bil vzgojen na Danskem in se je od leta 1839 do 1841 učil na vseučilišču v Bonnu. Dne 26. maja 1842 se je poročil s princesinjo Lujizo, tretjo hčerko deželnega grofa Viljema Hesiško-Kaselskega in princesinje Lujize Karote Danske († 1864), sestre danskega kralja Kristijana VIII. Leta 1848. je bil on edini princ rodbine Šlezvik-Holsteinske, ki je ostal v danski vojni službi. Vsled tega je danska vlada sklenila, da mu po smrti kralja Friderika VII., ki ni imel otrok, preskrbi prestolonasledstvo. Po smrti kralja Friderika VII., dne 15. novembra 1863. je Kristijan IX. zasedel prestol skupne danske monarhije. Prvi njegov vladarski čin je bil, da je dne 18. novembra 1863 odobril skupno ustavo za Dansko in Šlezvik. Toda že dne 16. novembra 1863. se je dedni princ Friderik Augustenburški proglasil kakor vojvoda Friderik VIII. Šlezvik-Holsteinski. Nato so saško-hanovrske čete in nedolgo pozneje tudi avstrijske in pruske čete zasedle vojvodino Šlezvik. Leta 1864. se je sklenila mirovna pogodba. Dne 26. maja 1892. je praznoval kraljevi par zlato poroko. Iz zakona so se rodili trije sinovi in tri hčere. 1) Prestolonaslednik Friderik — sedaj kralj Friderik VIII., poročen dne 28. julija 1869 s princesinjo Lujizo, hčerjo švedskega kralja Karola XV.; 2) princesinja Aleksandra, rojena 1. decembra 1844, sedanja angleška kraljica; 3) princ Viljem rojen 24. decembra 1845. leta, grški kralj pod imenom Jurij I.; 4) princesinja Dagmar, rojena 26. novembra 1847, poročena dne 9. novembra 1866 z ruskim prestolonaslednikom Aleksandrom, poznejim carjem Aleksandrom III.; 5) princesinja Tisa, rojena 29. septembra 1853, poročena z vojvodo Kumberlarskim; 6) princ Valdemar rojen 27. oktobra 1858, poročen s princesinjo Marijo Orleansko. Hakor znano, je nedavno pod imenom Kakon IX. zasedel norveški prestol

unuk pokojnega kralja Kristijana IX. in sin sedanjega kralja Friderika VIII.

— **Ruski dogodki.** V mestu Homelu je nastala revolucija. Vstasi so užgali mnogo hiš. Boj med vojaštvom in vstasi je po ulicah trajal več dni. Končno je bila vstaja zadušena. Število ubitih in ranjenih je ogromno. — Ustrelil se je pred fronto. Ruski konjeniški stotnik baron Korff je dobil nalog, naj strelja na litovske uporne kmete, a je odrekel pokornost. Trikrat so mu prinesli zapoved, naj strelja, da je izpolnil zapoved. Vojaki so streljali in 48 kmetov se je zgrudilo mrtvih. Nato se je pa Korff obrnil k fronti in zaklical: „Ta posel se ne strinja s poštenjem oficirja in gentelmana“. V istem hipu je ustrelil nase iz revolverja in se mrtev zgrudil.

— **Angleški kralj Edvard** je opasno bolan.

— **Maročanska konferenca** še tudi do danes ni bila motena po kakih neljubih dogodkih. Davčne zadeve se še vedno obravnavajo. Maročanska odposlanca zastopata svojo vlado v tem smislu, da naj bi Evropejci plačevali več davka ko domačini. Temu se upirajo vsi ostali odposlanci. — Kmalu pride na vrsto razprava o javnih delih.

— **Srbska in bolgarska vojska v Ameriki.** Leta 1907 bo v Ameriki velika morska in vojaška svečanost na čast 300letnici dohoda angleških naseljenikov v Ameriko. Na to svečanost bodo pozvane vse države na svetu. Pozvani sta že Srbija in Bolgarija, katerih vojski in bolgarska vojna mornarica, bodeta zastopani pri tej svečanosti.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **„Celjsko pevsko društvo“** priredi v četrtek, dne 1. t. m. v „Narodnem domu“ odhodnico svojima članoma in bivšima odbornikoma gg. Iv. Koželju in prof. Fr. Voglarju.

— **„Dijaški kuhinji v Celju“** so darovali namesto venca na krsto pokojnega g. Jakoba Stiglicja p. d. Koren v Št. Janžu v Sav. dolini gg.: Anton Turnšek, veletržec v Nazarji 10 kron, Anton Turnšek, trgovec na Rečici 5 K, Franjo Schiffrer, trvdka Souvan v Ljubljani 2 K, Josip Stiglic, veleposestnik na Rečici, 2 K, Anton Kuhar, komisar zav. dr. Donau, Anton Lobenwein, c. kr. stražmojster v Mozirju, Alojzij Musi, kaplan na Rečici, Ivan Klemenčič, nadučitelj na Rečici, Josip Terčak na Rečici in Matija Jeraj v Niski po 1 K. — Srčna hvala!

— **Bajazzo v Rotovski ulici** toči bridke solze nad razkosanimi deželami slavni Habsburžanov. Pod „klasičnim“ naslovom „Jugoslovanija“ (v katerem kitajskem slovarju je le našel bajazzo ta izraz?) prinaša članek, kateri jasno kaže, kako se boji naša nemškutarija zavednosti slovenstva in jugoslovanstva. Da, da! Zavedamo se kot Jugoslovane, delamo z vsemi silami na jugoslovansko konfederacijo, na duševno in gospodarsko ter politično zblíževanje balkanskih narodov in bajazzo naj bode prepričan, da bo imel čez par desetletij, če do takrat ne crkne, še več povoda točiti grenke in debele solze!

— **Za splošno in enako volilno pravico** so se izrekle občine Bizeljsko (pol. okr. Brežice), Trnovski vrh (pol. okr. Ptuj), Žiče (pol. okraj Konjice), Ključarovci (pol. okr. Ljutomer), Bratonečici (pol. okr. Ljutomer), Št. Ilj pod Turjakom (pol. okraj Slov. Gradec), Zg. Laže (pol. okr. Konjice), Šalovci (pol. okr. Ptuj).

— **Zahvala.** „Podporno društvo organistov“ mi je v moji bolezni, akoravno sem šele pristopil temu društvu,

dalo mesečno podporo 20 K. za kar se najsrčneje zahvalujem in obenem priporočam vsem organistom, naj vstopijo v društvo.

Ivan Srebotnik,
organist v Zavodnem.

— **Na ljudskem shodu v Žalcu** dne 28. t. m. se je zbralo na 500 ljudi, večinoma iz kmečkih vrst, in vse je s pozornostjo poslušalo izvajanja govornika o volilni preosnovi. Z napetostjo je poslušalo vse izvajanja o trpkem boju naših bratov-proletarcev v Rusiji. Shod se je vršil mirno in dostojno. — Ljudstvo je pokazalo voljo, braniti svoje pravice, in izreklo je simpatije trpečim ruskim bratom.

— **Štrajk v Trbovljah.** Danes, ko so rudarji prišli od dela, se je zbrala pred vhodi v jame velikanska množica stavkujočih delavcev in so svoje sodruge obmetavali z blatom in po njih pljuvali. Žandarji in vojaki so spremili delavce do doma in jih sedaj stražijo, da jim sosedje nič žalega ne morejo storiti. Najhujše so seveda ženske. Čisto podivjane, tako, da so včeraj domačega orožniškega postajevođjo popolnoma z blatom obmetale. Okrajni glavar je prepovedal rabiti silo proti ljudstvu in čuditi se je orožnikom in vojakom, da se tako mirno obnašajo, ker včasih tudi te kaj neprijetnega doleti. Menimo, da bi tudi bolje vplivalo na ljudstvo, ako bi vlada poslala v Trbovlje kak domač slovenski polk. Nocoj pridejo še 3-stotni je vojakov iz Ljubljane. Vsak dan raste razburjenje. Pričakujemo groznih posledic te rudokopske skoposti. Naj bi jim vendar privoščili malo večji košček krnha ubogemu delavstvu.

— **Dobrna pri Celja.** (Slika prihodnje občinske seje.) Dne 17. januarja je pridrivil nemški odbornik Josef Feldin po domače Schemerl v občinsko pisarno in spustil sledečo govoranco na župana v slovenskem jeziku: „O župan! Zakaj nam ne popraviš ceste? Zdaj je čas, zdaj je najlepša priložnost! Ti nam moraš cesto popraviti! Zakaj mor' mo mi, ki nar večo štibro plačamo, mi ti veči pe-zicarji, zakaj mor' mo mi do kolena po blati hoditi? Zato smo te mi za purgarmajstra zvolil, ko se na tebe zanesemo, da nam boš ceste popravil. — Pa nič pit ne prideš k nam, pa nam tudi nič ceste ne popraviš! Štiri leta si že purgarmajster, pa še nisi nič naredil! Pri Šubirglovem križ še imaš zdaj šoder na cesti, da se ga jaz ne morem zogibat! Sram te naj bo! Ti imaš 120 gl. lona! Za to ti ga damo, da nam boš ceste popravil. Ti moraš nam birtvat, za to smo te za purgarmajstra postavili, ko se na tebe zanesemo. Pa tak vem, da nimaš nič za to, Jaz bi ne bil za purgarmajstra, ko bi mi 400 gl. dali, pa ti moreš bit, ko smo te mi postavili, in . . .“ Župan je imel zadosti, mislimo, da čitatelji „Domovine“ tudi!

— **Sad nemškutarske vzgoje.** Kake krasne sadove rode nemške m-učilnice po Štajerskem, je razvidno iz sledečega pisma, ki je je pisal neki krojač na neko šolsko vodstvo v celjskem okraju:

Gecherte her Schulmeister
Ich ersuche im hern Schulmeister mir ei gröllikait auszuolgen. das mechten so gut sein und di Schulkieder fragen ven eine viel Schneider Lernen gen zu mir. dan sol mir Schreiben, (ich) ih werden dan schon beiter zu wisen geben, einen Anstendigen Lurrschen, ich ein gute Lerblaz ich bin auch beithen meister. ich werden schon balt frei. bite wen möglich is. weil mein Meister mechte schon einen haben wiert kainen Leit wein eina komt.

Achtnvol N. N.
Schneider Meister —

— **Kalobje.** Prav je imel dopisnik „Domovine“ št. 10) da je ožigosal narodno zaspanost na Kalobji, in naštel vzroke: da ljudstvo premalo čita dobre časopise i. t. d. Resnica je to. Poznan neko vas, ki ima precej trdne posestnike; a da bi si kateri naročil dober časopis, o tem se še ne sanja nobenemu. Še celo Mohorske knjige v 53 letih svojega obstanka niso imele pristopa v vas (pardon — eno leto pri neki vdovi!) Čudno! Vendar ni nikjer videti okoli vasi kitajskega zidu! Ni čuda, če jih pri volitvah lahko „nabarba“ vsak škric, kakor se je žal, zgodilo pri zadnjih deželnozborskih volitvah. Zatorej, vzdramimo se sebi v korist, čas ima druge zahteve, kakor pred 50. leti. Berimo koristne knjige in dobre narodne časopise. Kako dolgo še bo lazila „giftna krota“ in kobacala po kalobških hribih?!

Digodajek.

— **Brežice.** Dne 28. t. m. se je vršil občni zbor brežiške Čitalnice v posojilničnih prostorih v „Narodnem domu. Predsednik g. dr. Strašek oriše v kratkih potezah družabno življenje leta 1905. Z živimi besedami slika požrtvovalno delovanje g. Mešička učitelja in vodja pevskega mešanega zbora čitalnice, ki je pripomogel veliko k razvoju družabnega življenja. Ta zbor se je udeležil 30letnice pevskega društva Jeka v Samoboru, kjer je povzročil veliko medsebojnega navdušenja. Pevski vrtni koncert se je vršil dne 9. avgusta in zbor je sodeloval tudi pri izletu Sokola v Rajhenburg dne 27. avgusta ter pri vsaki zabavi Čitalnice. Dosegel je velike moralčne in tudi gmotne uspehe. Ker se je g. dr. Strašek kot starosta Sokola, čes. da je preobložen z delom, odpovedal predsedništvu, se mu je izrekla zahvala za njegov dosedanji trud. Nato je bil g. dr. Ivan Benkovič, odvetnik v Brežicah, enoglasno izvoljen predsednikom. V odbor so voljeni gospodje: Jože Mešiček, Andrej Levak, veleposestnik, dr. Strašek, Simon Wutt, davkar, Ignar Zupan in Benjamin Kunej; kot namestnika Miško Balon, veleposestnik in Nace Polanšek, pek v Brežicah; in kot pregledovalca računov Rup. Brovet in Anton Ivanetič, c. kr. uradnika. Iz poročila blagajnika je razviden tudi gmotni napredek; prebitek znaša 146 kron, na kar se je izreklo blagajničarju g. Balonu, ki je opravjal ta posel 10 let, splošno zaupanje. — Vse pri izvolitvi je omenil novi predsednik, da se mora Čitalnica razširiti na ta način, da postane javna knjižnica, in da se bodo vpeljala javna predavanja. Ta obljuba se je vzela z burnim odobravanjem na znanje. — Pri točki slučajnosti je predlagal g. d. Strašek, naj bi se prodale tamburice, „ki jih baje prah ujeda“ — torej simbol jugoslovanske muze naj se odstrani iz „Narodnega doma“. Pri glasovanju je bila večina za prodajo tamburic.

— **Nazarje.** 24. januarja smo izročili materi zemlji blago mater pogumnega boritelja za slovensko stvar na Koroškem, g. Jos. Dobrovca, kanonika v Velikovcu. Zadnje čast pokojni je izkazal tudi g. L. Čemer, dekan in kanonik v Velikovcu.

— **Iz Slovenjega gradca.** Pretečeni teden je tukaj nagle smrti umrla gospa Jozefa Barle, soproga šolskega ravnatelja v pokoju, v 73. letu. Na prvi hip nihče ni hotel verjeti te žalostne novice, najmanj pa ubožci, katerim je za vedno zginila dobra in darežljiva roka. Kako priljubljena je ranjka bila vsem, ki so jo poznali, se je najbolje pokazalo pri slovesnem pogrebu.

— **V Tinjah pri Slov. Bistrici** je za župana izvoljen vrli narodni posestnik Jan. Ferk, svetovalci so pa Jernej Dušej v Tinjah, Miha Šega v Ratkovcu, Franc Pliberšek na Kepe

in Andrej Špes v Juršni vasi. Tudi v Smartnem na Pohorju so pri poslednji volitvi najbolj zagrizene Štiggerjeve podrepanke vrgli iz odbora. Zdaj je le še par občin v celem okraju, kjer se še nemškutarji šopirijo. Tudi tam bo kmalu odklenkalo.

— **Zgornja Poljskava.** Nič veseliga nimamo poročati od tukaj, zakaj pri nas ne najdete pravega zanimanja za narodno stvar. Ljudstvo ni dosti zvedno, nima slovenskega ponosa, ne zna častiti svojega rodnega jezika. Naša narodna inteligenca, če jo smemo tako imenovati, se za probujbo ljudstva niti ne zmeni. Ali se smemo potem čuditi, da naše nevedno ljudstvo prestopa v nasprotni tabor in se ogreva za nemščarstvo? Zraven je še tako slepo in gluho, da se ne zmeni za nesramne povke in počenjanja naših nemčurjev. Kaj rado se sliši v gostilni „Pri pošti“ in v trgovini Zisel „Windischer Tepp“ ali „Windischer Trotl“. Ti nemški petelini so se že preobjedli slovenskega kruha, ker so pri nas obogateli, sedaj bočejo z nami pometati in komandirati, mi kmetje jim pa naj hlapčujemo. Sramotno je, da se je našel človek, ki je stal neusrašeno ob slovenski strani in se boril za pravice slovenskega kmeta — a je zaradi malenkostnega prepira čez noč spremenil svojo barvo in prestopil v nemčurški tabor, s tem izdal nado slovenskega kmeta in čast občine. Ogledimo si stvar nekoliko bliže; pri predzadnjih občinskih volitvah je bil v drugič voljen županom vrli narodnjak Kartina, ki ni vztrepetal pred nemškimi pivandraci, ampak jasno pokazal ob vsaki priliki, da ni potrebno hlapčevati našim nemčurjem. Bil je ta mož našim nemčurjem pravi trn v peti, le žal, da ga je doletela prehitra smrt. Na njegovo mesto je bil izvoljen začasno kmet Franc Pivec, nemčur od pet do glave, ki je vladal občino po nasvetu velikega Nemca in „Südnarkarja“ Hermanna. A pri zadnjih volitvah je padel raz županski stolec, kakor je dolg in širok. Čudili smo se, da ga niti nemška stranka ni hotela voliti, niti v odboru ga niso hoteli več imeti. Pač grda nehvaležnost! Najbolj smo se pa začudili in niti svojim lastnim očem nismo mogli verjeti, ko smo zvedeli, da je sedajni župan g. Hojnik zatajil svojo narodnost. Ta človek je stal nekdanj vedno nevstrašeno ob naši strani, ni se bal nobenih nemčurških groženj in sedaj, če smo resnico zvedeli, je radi neke osebnosti se hotel svetiti s tem, da je spremenil svoje mišljenje in s tem varal nas kmete volilce. Le čuditi se moramo, kako je mogel nekdanj tako vrli narodnjak delati tako skrivno pod klobukom z najhujšim zagrizencem — Hermannom pred občinskimi volitvami. Slišali smo, kako se hvalijo, da so si izvolili odbornike, kateri imajo baje vse na „štricku“, da lahko z njimi dalajo, kar hočejo. Mi bi jim to kmalu verjeli. Tako daleč smo torej prišli! Gospod Hojnik, bodite mož, a ne propalica! Ali naj trpi cela občina za ugledu radi vašega nesporazumljenja?

— **Mala nedelja pri Ljutomeru.** Vsled nekega zasebnega nesporazumljenja se je vršil občni zbor našega kmetijskega bralnega društva šele dne 31. prosinca, namesto dne 7. t. m. kot je bilo objavljeno. Udeležba sicer ni bila Bog ve kako velika, vendar obilnejša od nekaterih prejšnjih let. Zborovanje se je vršilo v prostorih g. Fr. Senčarja, kjer ima društvo tudi brezplačno sobo, za kar gre imenovanemu gospodu najsrčnejša zahvala. — Po običajnem pozdravu in poročilu predsednika, tajnika, blagajnika in knjižničarja, se je volil nov odbor. Nadaljnega zborovanja tukaj ne bom opisoval, ker na srcu mi leži druga, veliko važnejša točka.

Iz tajnikovega poročila posnemam, da je imelo društvo preteklo leto 49 udov. To je sramotna številka za našo faro, ako se pomisli, da je udnina skrajno nizka, namreč le 120 K. Toda pustimo, kar je bilo v preteklem letu, naj počiva v miru! Z novim letom bodi drugače, napredni duh prešini naše ljudstvo! Dal Bog, da je z minulim letom izginila naša mlačnost v narodnem oziru, ter stopil na dan sveži, probudni duh. Pristopite toraj; Malonedelčani, polnoštevilo k našemu bralnemu društvu! Komur tli le še iskrica ljubezni do slovenskega naroda, iz katerega je izšel, pokaže to dejansko, ako postane član društva. Še nekaj priporočam prav toplo: čitajte radi knjige in časnike, da se izobrazujete! Posebno vroče priporočam pa tebi, malonedeljska mi mladina, čitaj, čitaj rada in premišljaj pomen čtiva. Ni zadosti da se le čita, ampak vsebino spisov treba premisliti, ker veliko spisov ima za nas neprecenljive zlate nauke. — Nečastno je, a naj pride na dan poročilo dosedajnega knjižničarja, ki pravi: „V preteklem letu prečitalo se je komaj okoli 150 knjig. Po največ čitali so le kaki trije udje. Naj bi rajši naši fantje v času, ko se potikajo po gostilnah itd. čitali, ker bi na ta način bistrili svoj um, dočim v sedanjih razmerah mnogokrat gre iz žepa slednji belič, popolnoma po nepotrebnem“. Tako nekako glasi se toraj knjižničarjevo poročilo. Sedaj pa krinko z obraza in sodimo se sami! Li ni to dejstvo presramotno za nas? Sramujmo se tega čina in odpravimo letos ta madež! Priznati se sicer mora, da naša knjižnica ni posebno prenapolnjena, a tega je kriva naša mlačnost, naša zaspanost. Zakaj nismo pri bralnem društvu, da bi se lahko knjižnica obogatila na lepih knjigah?

Od sedajnega odbora se pa nadejamo, da bo deloval v vsestransko korist društva.

Naše društvo obhaja letošnje poletje svojo dvajsetletnico. Sploh je naše društvo najstarejše v ljutomerskem okraju. Gotovo je to za nas častno, in kaže da so bili takratni naši dedje navdušeni za narodno stvar. Njega ustanovitelji, katerih je sicer še malo, ostali so večinoma še do danes zvesti njegovi prijatelji.

H koncu še opetovano ponavljam prošnjo, da mnogoštevilno pristopite k društvu, da bode ob svoji dvajsetletnici, starosti primerno močno razvito. Vplivni člani, pridobivajte novih udov! — Dal Bog, da bi ne bile te besede glas vpijočega v puščavi. — ?

— **Križevci.** Bralno društvo pri Sv. Križu na Murskem polju se pri svojem glavnem zborovanju prisrčno zahvaljuje svojim rojakom, ki se v tujini spominjajo svojega rojstnega kraja: gosp. Ludviku Lederhasu, c. kr. profesorju v Ljubljani, ki je že, odkar društvo obstoji, nam vedno zvest podporni ud in tudi č. g. Jakobu Kosiju, mestnemu kaplanu v Celju, č. g. Mateju Štrakelnu, župniku pri Sv. Petru pri Mariboru in g. J. Mežanu, c. kr. notarju v Marenbergu. V zahvalo za njihovo požrtvovalnost jim je zadonel trikratni krepki „Živio!“ Bog plati! — V novi odbor so izvoljeni: predsednik č. gosp. župnik Jože Weisel, podpredsednik Jože Kosi, tajnik Jakob Štuhec, blagajnik nadučitelj Ant. Herzog, knjižničar Franc Štuhec, odbornika Matija Slavič in Matija Kosi.

— **Akad. tehn. društvo „Tabor“ v Gradcu** priredi v soboto, dne 3. svečana ob pol 8. uri zvečer v hotelu „Zur Stadt Neugraz“ programatični občni zbor. Na dnevnem redu je pet referatov. Tov. Kramer: Narodni radikalizem (zgodovinski razvoj, temeljna načela). Tov. Lipold: Vzgoja članov na

temelju absolutne narodnosti in principu samopomoči — cilj našega društva. Tov. Glonar: Svoboda vede in umetnosti; znanost in vera; dvoboj. Tov. Stibler: Naše stališče napram slovenskim in slovanskim društvom in naše naloge napram slovenskemu življu v Gradcu. Tov. Prekoršek: Naše političniško delo. — Slovanski gostje dobro došli!

Kranjsko.

— **Zavedna slovenska občina** je v Mošnjah pri Radovljici, kjer je občinski odbor soglasno sklenil, da se odpravijo v srenji vse dvojezične table in se nadomeste s samoslovenskimi. Bi tudi v drugih slovenskih občinah ne bilo napačno!

— **Na ljubljanskem slovenskem odru** je gostoval včeraj veliki hrvaški igravec-umetnik Andrija Fijan v učinkujoči Ibsenovi drami: „Sovražnik ljudstva“. Dosegel je velik uspeh.

— **Ponesrečena ženska.** Blizu Kočevja so se splašili konji, ki so peljali voz poln drv in na katerem je sedela žena žganjekuharja Melca. Žena je bila v nosečem stanju, je padla na tla, in ostala nezavestna. Ko so jo prinesli domov, je porodila mrtvega otroka. Ni upanja, da bi okrevala.

Koroško.

— **Roki sta zmrznili pri vajah** v Gospi sveti na Koroškem častniku Silvaticiju. Morali so ga prepeljati domov.

— **Angleški kralj Edvard VII.** pride baje, kakor se govori, na Koroško koncem tega poletja. Na vožnji skozi deželo se bo za nekaj dni ustavil kot gost pri dunajskem angleškem poslaniku Göschenu ki ima posestvo Stenice na Koroškem.

Primorsko.

— **Zašito srce.** H. Gentilini, delavec v Trstu, je v pretepu ranil 32 letnega delavca C. Cavalija v srce z nožem. Prenesli so ranjenca v bolnišnico, kjer mu je zdravnik dr. Dolcetti odprl prsi ter s 3 šivi zašil srce. Kri so spravili v tok z masažo. Ranjenec se je kmalu zavedel ter spregovoril. Upati je, da okreva. Take operacije še ni bilo v Trstu. Caruli je zdaj umrl, dasi so imeli zdravniki veliko upanja, da ga ohranijo pri življenju.

— **Nogo odrezalo** je 25letnemu Egidiju Svetičiču v Trstu. Z levo nogo je prišel pod kolesa težko obloženega tovornega voza. Nogo mu je popolnoma odrezalo.

— **Tržaškemu mestnemu svetu** se jemljejo njegovi posli. Tržaški magistrat je oskrboval doslej posle politično oblasti prve instance in zadeve okrajnega šolskega nadzorstva. Ti posli so se mu sedaj odvzeli in jih bode opravljal na novo ustanovljeni „namestniški svet tržaški“.

Slovanski jug.

— **Bosniški narodni junak Čengić umrl.** V Foci v Bosni je umrl dervišbeg Čengić, eden najuglednejših Bošnjakov. Bil je iz rodovine Čengičev, katerih ime se opeva v narodnih pesmih, in je bil udeležen pri vseh zgodovinskih dogodkih v Bosni in Hercegovini v zadnjih 40 letih.

— **Stoletnica osvobojenja Belgrada.** Iz Belgrada se nam poroča: Dne 13. decembra t. l. poteče sto let, odkar se je Belgrad osvobodil turškega jarma. V proslavo tega imenitnega dne namerava belgradska mestna občina prirediti veliko slavnost, na katero bo povabila tudi zastopnike bratskih mest Zagreba, Sofije in Ljubljane.

Slovanski sever.

Češki župani iz okraja bilovškega in klimkovškega v Šleziji so sklenili vračati vse nečeške dopise državnih uradov naravnost na deželno vladu. Ako se jim do gotove dobe ne ustreže, se prerušijo vsi stiki z uradi tako dolgo, da uradi občinam popuste, ako bi se pa pretilo s kaznimi in se taiste celo izvedle, ostavijo vsi župani solidarno svoje delo, ali pa sploh resignirajo na županstvo. Zgodilo se je to zato, ker so dobili k volitvam v okrajni šolski svet bilovski vsi volilci nemške pozive in to tako pozno, da jih niso mogli vrniti. Zaradi tega se pritožijo na ministrskega predsednika in ministra notranjih zadev. To se je zgodilo od nemške strani v okraju, kjer so bili izvoljeni sami češki kandidati. — Nemci so pač isti napram Čehom kakor napram Slovencem, le da so nekje njihovi nasprotniki Čehi, drugje pa Slovenci.

— **Shod srbsko-bolgarskih vseučiliščnikov** se je vršil na Dunaju v zvezi carinske zveze med Srbijo in Bolgarijo. Na shodu so govorili slovenski, hrvatski, srbski in bolgarski vseučiliščniki, ter pozdravljali zmago jugoslovanske misli.

Svetovne vesti.

— **Ženo je umoril župan** Dampierre na Francoskem. Žena je imela raka in da bi strašnih bolečin več ne trpela, jo je umoril. Sodišče ga je zdaj izpustilo iz zapore, češ, da je bil v trenutku dejanja zmešan.

— **Zima v Ameriki.** Iz Chikaga javljajo, da razsajajo tam grozni snežni viharji, kakor jih že dolgo ni bilo. Brzjavne žice so večinoma pretrgane, tako da je promet z vnanjim svetom prekinjen. Na nekih progah ustavljen je tudi železniški promet, docim imajo vlaki na drugih progah velike zamude. Vihar divja 60 milj na okolu.

Društveno gibanje.

— **„Slovensko delavsko podporno društvo v Celju“** vabi vaše blagorodje na „Plesni venček“, ki se vrši v prostorih „Skalne kleti“, v soboto 3. svečana 1906. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina 50 vin, za osebo. K plesu svira slavnoznana **„Šoštanjska narodna godba“** pod osebnim vodstvom kapelaika gosp. Mazeja. Ker je čisti dobiček namenjen za zgradbo „Delavskega doma“, se preplačila hvaležno sprejemajo.

— **Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj** ima svoje redno zborovanje dne 2. svečana t. l. ob pol 12. uri dopoldne v navadnih prostorih. — Ob 9. uri pevska vaja.

— **Društvo za olepšanje trga Žalec** ima svoj redni občni zbor z običajnim dnevnim redom v soboto, dne 3. svečana t. l. ob 8. uri zvečer v gostilni g. Robleka v Žalcu. K prav mnogobrojni udeležbi vljudno vabi odbor.

— **Šmarsko-rogasko učiteljsko društvo** zboruje dne 2. svečana ob 1 uri popoldne v Šmarji pri Jelšah. Razven običajnih točk so na sporedu: Volitve novega odbora in delegatov ter razprava: Naše delovanje in idealizem.

— **Kat. slovensko izobraževalno društvo na Loki pri Zidanem mostu** ima 4. svečana ob 3. uri popoldne v gostilni g. Merzela svoj III. letni redni občni zbor s sledečim sporedom: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnika, blagajnika in knjižničarja. 3. Volitev odbora. 4. Vplačevanje članarine in sprejem novih članov. K obilni udeležbi se vabijo udje in vsi, ki se zanimajo za društvo. Odbor.

— **Bralno društvo v Sevnici** ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 4. svečana 1906 ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo predsednikovega namestnika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev novega odbora. 5. Slučajnosti.

— **Bralno društvo pri Sv. Marjeti niže Ptuja** ima svoj občni zbor dne 2. svečana po večernicah v društveni sobi. Spored: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika, blagajnika in knjižničarja. 3. Pregled računov. 4. Volitev novega odbora. 5. Predlogi. Mladeniči in dekleta na noge! Pristopite v obilnem številu k temu za nas prekristnemu društvu. Odbor.

— **Bralno društvo v Krizevcih** priredi dne 4. svečana t. l. veselico v gostilni gosp. Hauptmana v Krizevcih. Začetek ob 4. uri popoldne s sledečim sporedom: 1. Pozdrav. 2. Pesem: „Slovenec i Hrvat“ (Vilhar) moški zbor. 3. Deklamacija: Iz potujčenega Srema. 4. Pesem: „Slovan na dan“ (Volarič) mešani zbor. 5. Slavnostni govor. 6. Pesem: „Zaostali ptič“ (Aljaš) mešani zbor. 7. Igrokaz „Slepega pevca zaklad“ v treh dejanjih. 8. Pesem: Venček narodnih pesmi (Kimovec) triglasni ženski zbor. 9. Šaloigra „Trije tički“. — Čisti dobiček je namenjen za ubogo šolsko mladino in društveno knjižnico.

— **Bralno društvo v Podvincih** pri Ptujju ima svoj redni občni zbor na Svečnico 2. svečana popoldne ob 2. uri na domu predsednika. Spored: Pregled računov, volitev novega odbora. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

— **Čitalnica v Ljutomeru** ima svoj redni občni zbor (XXXVII.) na Svečnico t. j. 2. svečana ob 7. uri zvečer v gostilni gosp. Fr. Seršena z običajnim dnevnim redom. K obilni udeležbi vabi vse ude in prijatelje naše „Čitalnice“ odbor.

Sprotnega

stenografa ali pa solicitorja

sprejme takoj

dr. R. Pipuš, odvetnik
v Mariboru. (68) 3-3

Dober postranski zaslužek

dobi vsaka oseba (tudi dama) v vsakem tudi najmanjšem kraju na Slovenskem proti neznatnemu pismenemu opraviilu. Gg. učitelji, trgovci, obrtniki in občinski tajniki imajo prednost. Ponudbe na **upravništvo tega lista** pod šifro:

„PISMENO OPRAVILO“.

Boljše deklet

se išče kot vzgojiteljica k štirim otrokom, kojih dva sta šolarja. Sprejme se le Slovenka.

Naslov pri upravništvu.

(96) 3-1

Slovo.

Ker mi ni bilo mogoče se pri svojem odhodu posod osebno posloviti, podam na tem potu esem svojim blagim prijateljem in znancem roko; zahvaljujem se jim za njih ljubo naklonjenost moji hiši skozi eseh 22 let mojega mučnega dela v Jurklostru ter jim kličem presrečni: „Z Bogom“.

MARIBOR, dne 29. prosinca 1906.

M. HVALEČ

(95) 1

Kupujte narodni kolek!

Naprodaj je

mlinska in žagna oprava

popolnoma nova, šele tri leta v rabi. (Naprodaj je radi prepovedi železniške uprave). — Proda se po zelo ugodnih pogojih. (63) 10-6

Naslov pove upravništvo „Domovine“.

Cene primerno nizke. Delo solidno in se v teku tedna izgotovi. Lišpa ni treba odstraniti. Za vse v snaženje izročene stvari se jamči.

H. VOLK

Šoštanj, Štajersko.

Kemična pralnica

urejena z najnovejšimi stroji na par in električno, se priporoča za snaženje vsakovrstnih oblek itd.

Zbiralnica v Celju pri gospodu

Josipu Hočevarju

krojarski modni salon, Kolo-

lodvorska ulica.

(64) 67-6

Veliko posestvo na Dolenjskem ::

ležeče ob glavni cesti v znano lepem kraju, obstoječe iz velike gosposke hiše, katera bi bila tudi primerna za gostilniško obrt, ker je takoj preko ceste veliki znani Št. Jernjski živalski semenj 4 krat na leto, za izločnike pripravna radi lepega vrta pri hiši, z velikimi gospodarstvi poslopi in kletmi; pri posestvu je mnogo zemljišča, obstoječega iz dobrih njiv, travnikov, velikega kostanjevega loga, kakor tudi velikega gozda v gorjancih. — pol ure od Št. Jernje oddaljen lepo ležeč novonasajen vinograd z zidano hišo, lepo kletjo in veliko stiskalnico (prešo)

Radi rodbinskih razmer, katere so nastale vsled smrti, prodaja se to posestvo, katero je v jako dobrem stanu iz proste roke po nizki ceni **70.000 K.** Pismena vprašanja naj se stavijo:

M. DRUŠKOVIC, Maribor, Schilerjeva cesta št. 14. — ali: **MAZZELŠ št. 12, ŠT. JARNEŽ, Dolenjsko**

istotam more se tudi osebno poizvedeti in (84) posestvo ogledati. 3-2

Priloge za valjanje perila (valjarje), - - - pralne stroje, stroje za izžemanje, omare za led najboljše konstrukcije daje

tvrdka

S. Berger

Dunaj I.

Wipplingerstrasse 29.

Ilustrirani ceniki zastoj in poštnine prosto

(7/a) 104-35

Mrtvo perutnino, surovo maslo

kupi v večjih količinah.

A. SCHANIL, Dunaj XVII.

Hauptstr. 67.

Pošt. hr. konto 885.365.

(73) 20-5

Razpisuje se

mesto okrožnega zdravnika

pri **Sv. Barbari v Hal.** sod. okraj **Ptuj.** Stalna plača **1468 K.** Prošnje je pošiljati sanitet. okrož. odboru pri Sv. Barbari v Hal. do **1. sušca t. l.** (90) 3-2

Blagajnice

varne pred ognjem in vlomom prodaja v vseh velikostih najboljše izdelane firma, ki obstoji že nad 30 let

S. BERGER

DUNAJ I. Wipplingerstrasse 29.

Vzorci so v rabi in se lahko ogledajo v „Zvezi slov. posojilnic“ v Celju in pri mnogih drugih posojilnicah in hranilnicah v vseh slovenskih pokrajinah. 104-35

Vabilo

na

redni občni zbor

„Posojilnice v Vojniku“,

registrovane zadruga z neomejeno zavezo

ki se bodo vršil

v nedeljo, dne 11. februarja 1906 ob 3. uri popoldne v zadrugi pisarni s tem-le dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva,
2. Čitanje revizijskega zapisnika,
3. Poročilo nadzorstva,
4. Sklepanje o uporabi čistega dobička,
5. Volitev odbora,
6. Volitev nadzorstva,
7. Predlogi.

VOJNIK, dne 28. prosinca 1906.

(97) 1

Načelstvo.

Za lovce!!!

V bližini Celja, v izredno udobnem revirju se odda meseca aprila

4 — 6 divjih petelinov

(98) 3-1

po dogovoru v streljanje.

Kje? pove upravništvo „Domovine“.

Parna žaga Deghenghi v Ljubljani

kupuje

! sledeče vrste, smrekovega, jelkovega, borovega, bukovega in hrastovega okroglega lesa (hlode) potem hrastove deščice (frize) po dnevni ceni, kakor ! tudi **gozde** pripravljene za posekati. !

Ponudbe nasloviti je na

Parno žago Deghenghi v Ljubljani

Cesta na Rudolfovo železnico št. 47. — Pisarna: Šelenburgove ulice št. 6.

(8) 100-33